

PERSBERICHT

Amsterdam, 10 april 1993

Vanaf eind april, na een flinke periode met exposities die voor- en achterzaal verenigden, zal er in beide ruimtes van W139 weer onafhankelijk van elkaar geëxposeerd worden.

In de achterzaal worden verschillende grote projecten en groepstentoonstellingen van 3 weken getoond. In de voorzaal zijn steeds gedurende twee weken presentaties van jongere kunstenaars te zien onder de noemer APOORSHOW. In de loop van het jaar zullen er 12 APOORSHOW's de revue passeren.

Marjolijn Boterenbrood (24 april t/m 9 mei)

Marjolijn Boterenbrood zal in de achterraimte een chinese pagode laten verrijzen. De constructie wordt opgebouwd uit steiger materiaal (met dank aan Dokter steigers). Op elk niveau in de pagode komen transparante sheets te liggen en er worden dia's geprojecteerd. Kijkt men omhoog, staande onder de pagode, dan kijkt men een diepte in waarin het eeuwigheidsdenken uit oosterse religies en het westerse (technologische) eeuwigheidsstreven met elkaar worden verweven. De factor tijd speelt de hoofdrol in de installaties en objecten van Boterenbrood, nauw gekoppeld aan het licht: de verandering van het licht gedurende een dag, een maand, een jaar geeft immers op onverbidelijke wijze aan dat de tijd verstrijkt en is even vluchtig en kortstondig als ons 'aards verblijf'.

opening: 23 april, 21.00u

Ton Zwerver (15 mei t/m 30 mei)

Je kent het wel: je ligt in het gras en hoog in de lucht trekken traag de wolken aan je voorbij. Hé, zag je daar niet een olifant in de woelige witte massa boven je hoofd, een fluitketel, de knollenneus van je buurman?! In een bijna meditatief spel met associaties ontstaat de ene vorm uit de andere, bestaat de ene bij de gratie van de andere.

Op een overeenkomstige manier ontstaan er voor het geestesoog van Ton Zwerver figuren, vormen die onbewust opdoemen uit het werk van collega's. Zwerver weeft deze aaneen tot een filigrain van een vreemdsoortig, Bosch-achtig volkje. Iedere figuur is verbonden met een andere in een wederzijdse afhankelijkheid.

De witte wanden die in W139 gebouwd zijn voor de tentoonstellingscyclus 'En Scène' worden, voor ze weer definitief verdwijnen, door Zwerver opengewerkt. Hij bevolkt ze met zijn fantasiewezens die dankzij de lichtinval vanuit het dak met elkaar en met de toeschouwer een soort schimmenspel, een spel tussen 2e en 3e dimensie, aangaan in de achterzaal van W139. Wie ziet wie, wie ziet wat? Welke blikken kruisen elkaar of kijkt er helemaal niemand? Er ontstaan vluchtige ontmoetingen die afhankelijk zijn van het uur van de dag, van het standpunt van de toeschouwer; ontmoetingen die altijd eenmalig blijken te zijn.

opening: 14 mei, 21.00u

W139, Warmoesstraat 139, 1012 JB Amsterdam, tel. 020 - 6229434

open: wo t/m zo , 12.00 - 18.00 uur

APOORSHOW's

Vahap Avsar (21 april t/m 2 mei)

In oktober 1923 stichtte Atatürk (vader van de Turken) de republiek Turkije. Sinds mid jaren tachtig heerst in het land een danig vreedzame situatie dat economisch-sociale hervormingen Turkije op het goeie spoor hebben geholpen richting democratie en het doorbreken van zijn politieke en economische isolement.

Met de blik gericht op het 'rijke' Westen wordt onze welvaartscultuur met al zijn glossy aspecten zonder enige schroom de eigen cultuur binnen gesleept. Deze overdadige consumptiecultuur, gepropageerd door kostbare reclamecampagnes, staat echter in schril contrast met de nog steeds betrekkelijke armoede in Turkije.

Vahap Avsar jongleert met dit gegeven in zijn installaties: Turkse traditionele symbolen, zoals Atatürk en het Turkse calligrafische schrift worden naadloos verweven met moderne materialen en westerse welvaarts symbolen.

Vier witte figuren, afgeleid van draaiende derwisjes (een mythologische figuur die een metafoor is voor de communicatie tussen een kunstenaar en de wereld om hem heen) en gegoten uit wit plastic, nodigen de toeschouwer uit zich te verdiepen in de wereld van Avsar: een 'bazaar' van letters en persoonlijke voorwerpen; op de grond, aan de muur, gespiegeld; van fel gekleurd plastic, van natte klei.

opening: 23 april, 21.00u

Erik Weeda en Barbara Visser (5 mei t/m 16 mei)

A - losse filmbeelden (1/24 seconde) zijn voor het oog niet waarneembaar, maar de mens registreert ze wel. In het verleden werd hiermee geëxperimenteerd voor reclamedoelinden.

B - de frequentie waarmee beelden elkaar opvolgen op televisie en in film wordt steeds korter. Corresponderend hieraan is de kijker in staat elkaar steeds sneller opvolgende beelden waar te nemen.

A + B - Waar ligt de grens tussen waarnemings- en registratievermogen?

Weeda en Visser verzorgen een hierop gebaseerd informatief klank- en lichtspel waarin de ruïnesfeer van de ruimte geïntegreerd wordt.

opening: 7 mei, 21.00 u

Cyntha Bender (19 mei t/m 30 mei) tovert de voorzaal van W139 om in een wintertuin, een orangerie ('tuinbehuizing voor niet-winterharde planten') compleet met perken ('bloembedden'). De perken zijn bevolkt met look-a-like vormen, uitgevoerd in topiary ('heggesnoeikunst als vormenspel met architectuur en landschap'), maar ze bestaan niet uit heesters of aanverwante groensoorten.

Uit papiermaché laat Bender de familie ballon ontspruiten, nadat deze een broeiperiode in cocon heeft doorgebracht. De familie wordt vervolgens in haar huiselijke omgeving geportretteerd, een ge-precyclede omgeving ('tegenovergestelde van gerecycled: terug naar de oervorm, bijvoorbeeld een boom wordt papier en stukken papier vormen samen weer een tuin').

Cyntha Bender laat haar 'groene vingers' spreken en maakt op een eigentijdse manier gebruik van een symbool dat al eeuwenlang wordt gebruikt om het wezen van de schepping te verbeelden.

opening: 21 mei, 21.00u

W139, Warmoesstraat 139, 1012 JB Amsterdam, tel. 020 - 6229434

open: wo t/m zo , 12.00 - 18.00 uur